

endelig faar afgivet sin Betænkning. Denne Betænkning vil vel komme til gaa i den Retning, hvori man nu en Gang — jeg siger desværre — ved, at Regeringen ønsker, at den skal gaa, og saa vil det blive en ganske overordentlig dyr Affære ogsaa her i Kjøbenhavn. Er det nu nødvendigt, at Staten paatager sig alle disse Udgifter til henimod 50—60 Mill. og forøger sin Statsgæld dermed? Det kommer an paa, hvorledes man ser paa Tingen, og om den her foreslaaede Vej er den eneste, man kan gaa. Da det, der ligger for, kun angaar Jylland—Fyn, skal jeg ikke komme ind paa Forslagene her paa Sjælland, men kun omtale de nogle og tyve Millioner, som Gennemførelsen af Planen paa Fyn og delvis i Jylland vil koste, thi der vil ganske sikkert i Jylland lidt efter lidt komme videregaaende Fordringer om et Dobbeltspor i det mindste op til Aarhus. Ja, hvis det var saa, og deri er jeg enig med den ærede sidste Taler og det ærede Medlem for Vejle (Th. Nielsen), at al Trafik nødvendigvis skal centraliseres til at gaa over Lille-Bælt, saa tror jeg ogsaa, at vi maa komme dertil, men hvis man vilde gøre alt, hvad der kan gøres for at faa Trafikken delt ad de tre Veje, der ere mulige, tror jeg, at det dog maaske vilde kunne vare vor Levetid, inden vi behøve at bygge Broen over Lille-Bælt. En meget stor Del af Trafikken maa kunne føres over Kalundborg—Aarhus, naar der der indrettes gode og endnu hurtigere sejlende Skibe end nu, som ikke gaa frem den ene Dag og tilbage den næste, men gaa frem og tilbage to Gange i Døgnet. Dette gælder særligt Persontrafikken. Og hvorfor er det paa den anden Side nødvendigt, at den Trafik, der skal Syd paa, skal op over den nordlige Del af Lille-Bælt? I gamle Dage gik en stor Del af Trafikken ogsaa over Lille-Bælt, omend sydligere. Jeg tror ikke, som den ærede Repræsentant for Faaborg (Kr. Jensen) mente, at det vilde være rigtigt at gaa over Faaborg. Jeg tror, den rette Vej vilde være over Assens med en Dampskibsforbindelse og forhaabentligvis i Tidens Løb en Færgeforbindelse til Aabenraa. Hvis man delte Trafikken paa denne Maade og med en Smule Taalmodighed søgte at lade den udvikle sig saaledes, tror jeg, at man indtil videre kunde spare sig at bygge den faste Bro. Hvad denne Bro angaar, tillader jeg mig at mene, at skal der bygges, kan og bør der ikke bygges, uden at der tages særlige militære Forholdsregler i den Retning. Saaledes som Ulykkerne nu en Gang have

givet os vore Grænser, er vor sydlige Grænse alt for nær op til denne Bro, til at det kan gaa an at lade den ligge færdig til Benyttelsen af en Fjende kommende Syd fra, og som maaske vil overfalde os ad denne Vej. Der maa derfor bygges et Fort paa hver Side, og det er ikke, som naar man ellers bygger, en Udgift en Gang for alle til Forter, som man kan have forholdsvis svagt besatte og kan vente med at besætte tilstrækkeligt, til der er Udsigt til Krig, men det er virkelige Forter, hvoraf det ene, det vestlige, maa være besat omtrent altid og det ordentligt, naar det i det hele taget skal gøre nogen Nytte. Det vil saaledes ikke alene dreje sig om en Udgift en Gang for alle, men ogsaa om en ret betydelig aarlig Udgift for at holde Fortet besat altid. Jeg kan ikke se andet end, at dette er nødvendigt, og jeg kan ikke forstaa den Krigsbestyrelse her i Landet, der rolig vil se paa, at man bygger en Bro over Lille Bælt og ikke fordrer disse Sikringer ved Siden af. Saaledes som den Bro er beliggende saa nær ved vor Grænse, vil den tillige være ganske overordentlig udsat for i Ulykkestilfælde, i Krigstilfælde, da at blive afbrudt enten af Fjenden eller af os selv, og en meget stor Del af de her i Lille Bælt nedsænkede Millioner vilde derved gaa til Spilde. Men nu er der, naar jeg nu forlader denne Side af Sagen, ogsaa en anden at tage i Betragtning: Er man virkelig saa aldeles sikker paa, at Ingeniørvidenskaben — med al mulig Respekt for den — er kommen saa vidt, at den kan paatage sig at garantere med hele Videnskabens Vægt, at en saadan Bro, bygget over Lille Bælt, kan staa i stærk Isgang? Det er muligt, men at man paa Forhaand skulde kunne afvise den Tanke, at det dog kunde være nogen Tvivl underkastet, tror jeg ikke. Jeg tror nemlig ikke, at det er muligt at bygge Broen saaledes, at ingen af Pillerne komme til at staa ude i Vandet. Tager jeg i saa Henseende fejl, tager jeg selvfølgelig denne Indvending tilbage. Naturligvis vil man altid kunne sige: Faa vi denne Bro bygget, ville vi kunne spare en Del Penge til Dampfærger og til deres Drift. Det er sandt, men det turde dog næppe være saa ganske sikkert, at dette vil veje op mod de efter min ringe Formening uhyre Udgifter, der skulle til for at faa bygget en Bro. Ja, længere skal jeg ikke i Øjeblikket gaa ind herpaa. Som Følge af hele min Stilling over for dette Spørgsmaal, vil jeg ikke være med til at bevilge 60,000 Kr. til at lave Konkurrenceplaner for til en saadan Bro, da